

P Ř Í K A Z
o uložení pokuty za přestupek

Předseda Krajského soudu v Plzni ve společném řízení pro řízení vedená původně pod spisovými značkami Spr 2219/2014 a Spr 2635/2014, v souladu s § 25c odst. 1, § 25a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 8 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění p. p. (dále jen „zákon o znalcích a tlumočnících“) a podle § 87 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. o přestupcích“), a s podpůrným použitím zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění p. p., rozhodl takto:

Obviněný Ing. V. W., nar. ..., bytem ..., znalec pro obor ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializaci odhady nemovitostí, obor stavebnictví, odvětví stavby obytné, stavby průmyslové a odvětví stavby obytné a stavby průmyslové, specializaci projektování pozemních staveb, statické a dynamické posuzování staveb, diagnostika vad a poruch staveb, energetické posuzování staveb, zapsaný u Krajského soudu v Plzni pod Spr 1611/94,

je vinen, že

se písemně v dodatku ke znaleckému posudku č. 1366-22/2013 ze dne 7. 7. 2015 str. 4 vzdal „další účasti na řešeném případě“ ve věci vedené Okresním soudem v Karlových Varech pod sp. zn. 2 T 274/2013, v níž měl být opakovaně vyslechnut a činit další úkony jako znalec přibraný pro tuto věc původně opatřením Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, čj. KRPK-10089-152/TČ-2011-190080 ze dne 11. 2. 2013, následně vyslýchaný jako znalec v již zmíněném řízení vedeném u Okresního soudu v Karlových Varech sp. zn. 2 T 274/2013,

tedy vykonal znaleckou činnost v rozporu s § 8 zákona o znalcích a tlumočnících, když ji **nevykonal řádně, čímž spáchal přestupek podle § 25a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 8 zákona o znalcích a tlumočnících,**

a dále ve věci vedené Krajským soudem v Plzni pod sp. zn. 46Cm 172/2013, kde byl ustanoven znalcem usnesením čj. 46Cm 172/2013-109 ze dne 5. 5. 2014 v soudem stanovené lhůtě 40 dnů od doručení spisu, tj. do 30. 6. 2015, a ani dodatečně do 13. 10. 2014, znalecký posudek nepodal,

tedy vykonal znaleckou činnost v rozporu s § 8 zákona o znalcích a tlumočnících, když ji **nevykonal řádně a ve stanovené lhůtě, čímž spáchal přestupek podle § 25a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 8 zákona o znalcích a tlumočnících.**

Za spáchání uvedených přestupků se obviněnému ukládá podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 2 zák. o přestupcích a podle § 25a odst. 3 zákona o znalcích a tlumočnících sankce ve formě

p o k u t y ve výši 4.000,00 Kč,

kteřá je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Krajského soudu v Plzni č.: 3762-4321311/0710 variabilní symbol č. 2219002014 nebo v pokladně tohoto soudu.

Odůvodnění:

I.

Na základě podnětu Okresního soudu v Karlových Varech sp. zn. 2 T 274/2013 ze dne 23. 9. 2014 a z písemných podkladů, tj.:

- opatření Policie České republiky, krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality, č. j. KRPK-10089-152/TČ-2011/190080 ze dne 11. 2. 2013,
 - znaleckého posudku Ing. V. W. č. 1366-22/2013 ze dne 10. 5. 2013,
 - protokolu o hlavním líčení z dne 21. 5. 2014 ve věci vedené Okresním soudem v Karlových Varech pod sp. zn. 2 T 274/2013,
 - dodatku ke znaleckému posudku Ing. V. W. č. 1366-22/2013 ze dne 4. 7. 2014,
- má správní orgán za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku ve smyslu § 25a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 12 zákona o znalcích a tlumočnících.

Z uvedených listin vyplynulo, že obviněný Ing. V. W. byl v rámci přípravného řízení vedeného pod sp. zn. KRPK-10089/TČ-2011/190080 Krajským ředitelstvím policie Karlovarského kraje dne 11. 2. 2013 přibrán jako znalec. V rámci tohoto přípravného řízení pak zpracoval znalecký posudek č. 1366-22/2013 ze dne 10. 5. 2013. Následně bylo v uvedené věci zahájeno řízení u Okresního soudu v Karlových Varech pod sp. zn. 2 T 271/2013. Protože v rámci řízení před soudem vznikly z podnětu obhajoby pochybnosti o správnosti podaného znaleckého posudku, byl znalec v souladu s ust. § 108 tr. řádu vyslechnut v rámci hlavního líčení, v jehož průběhu se znalec zavázal vypracovat dodatek znaleckého posudku tak, aby byly veškeré pochybnosti odstraněny. Dodatek znaleckého posudku znalec soudu doručil dne 4. 7. 2014, současně však v jeho závěru uvedl, že „se další účasti v řešeném případě vzdává“, protože při soudním jednání v květnu 2014 byla dle jeho názoru účelově odváděna pozornost od přímé linie řešeného případu, byl obhajobou chytán za slovíčka s tím, zda si ještě něco pamatuje. Dále pak znalec uvedl, že je to pro něj zbytečná psychická zátěž a celá záležitost odporuje jeho svědomí v rámci jeho výchovy od mládí a jeho etickému cítění, přičemž současný zdravotní stav úměrný svému věku již nechce zatěžovat stresem a vzdal se znaleckého. Z přípisu okresního soudu dále vyplynulo, že v rámci trestního řízení bylo nezbytné konfrontovat znalce a jeho závěry s účastníky řízení přímo při hlavním líčení, a vzhledem k tomu, že znalec již odmítl další účast v řízení, neměl soud jinou možnost, než ustanovit v rámci řízení znalce nové, jimž musel poskytnout další čas ke studiu spisového materiálu a přípravu zcela nového znaleckého posudku.

Správní orgán má z uvedených listin za dostatečně prokázané, že obviněný Ing. V. W. v pozici znalce v řízení vedeném Okresním soudem v Karlových Varech pod sp. zn. 2 T 271/2013 odmítl podání znaleckého posudku, resp. dalších úkonů s tím souvisejících.

II.

Co se týká právního posouzení věci, správní orgán především vycházel z toho, že ke skutku mělo dojít dne 4. 7. 2014, tj. již za účinnosti zákona o znalcích a tlumočnících ve znění novely provedené zákonem č. 444/2011 Sb., která dále zpřesnila povinnost podat znalecký posudek, resp. provést úkon v případě, kdy je znalec ustanoven v řízení před orgánem veřejné moci, a porušení této povinnosti výslovně zařadila mezi přestupková jednání.

Správní orgán dále vycházel z toho, že chráněným zájmem je v daném případě zajištění řádného výkonu znalecké činnosti v řízeních před orgány veřejné moci. Řádný výkon znalecké činnosti není sice v zákoně výslovně definován, nicméně ze smyslu tohoto zákona, ze znění § 12 zákona o znalcích a tlumočnících a z procesních předpisů, jež stanovují znalci další povinnosti (v daném případě z § 108 z. č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění p. p.), je řádný výkonem znalecké činnosti nejen činnost znalce, která směřuje k podání bezvadného znaleckého posudku, jeho bezvadnému doplnění, ale též vysvětlení jeho obsahu či zodpovězení otázek při výslechu znalce.

Zákon sice upravuje i výjimky z povinnosti podat znalecký posudek, např. z důvodu překážky možné kolize zájmů a tedy vyloučení znalce pro jeho poměr k věci, orgánům provádějícím řízení nebo k účastníkům či k jejich zástupcům odůvodňující pochybnosti o jeho nepodjatosti popsaná v § 11 zákona o znalcích a tlumočnících, dále pak s odkazem na výslovné znění § 25a odst. 1 písm. e) ve vazbě na § 12 zákona o znalcích a tlumočnících nelze hodnotit jako porušení povinností znalce, tedy ani přestupek, jestliže znalece k odmítnutí podání posudku vedly vážné důvody. Taková situace však v daném případě nenastala.

Z hlediska širšího posouzení plnění povinností znalce ve vztahu k úpravě § 12 zákona o znalcích a tlumočnících, je třeba předně konstatovat, že odmítnutí úkonů souvisejících s podáním vlastního znaleckého posudku není kvalifikováno jako přestupek v § 25a odst. 1 písm. e) zákona o znalcích a tlumočnících, kde je třeba hodnotit, zda k odmítnutí vedly znalece vážné důvody či nikoli. Vážné důvody pro odmítnutí podání znaleckého posudku přitom nejsou v zákoně blíže specifikovány, je tedy na orgánu veřejné moci a v daném případě na soudu, aby zhodnotil, zda důvody znalcem deklarované ve zmíněné písemnosti, jsou důvody vážnými či nikoli. V daném případě však nešlo o odmítnutí podání znaleckého posudku jako takového, nýbrž procesních úkonů s ním souvisejících. Odmítnutí součinnosti s orgány veřejné moci pak je třeba ve smyslu § 25a odst. 1 písm. a) jako přestupek proti řádnému výkonu znalecké činnosti, kde absence „vážných důvodů“ není znakem skutkové podstaty.

Důvody, které znalce k předmětnému jednání vedly, jsou však i tak součástí hodnocení skutku, jeho společenské nebezpečnosti atd. Za vážné důvody lze přitom i s přihlédnutím k již zmíněné, v zákoně explicitně vyjádřené překážce výkonu znalecké činnosti, jíž je kolize zájmů, považovat zejména porušení jiné povinnosti stanovené zákonem o znalcích a tlumočnících, např. povinnosti vykonávat činnost v oboru a odvětví, pro něž byl znalec jmenován, ale též např. vypracování posudku ve věci, ohledně níž se znalec necítí být kompetentní, aktuálním předchodným zdravotním stavem vylučujícím podání znaleckého posudku či ve lhůtě, kterou objektivně pro plnění jiných dřívějších povinností není schopen splnit. V posledně uvedeném případě však je třeba plnit obecnou zásadu součinnosti s orgánem veřejné moci, který znalce pro to které konkrétní řízení ustanovil, a oznámit mu překážky, které mu brání, popř. požádat o prodloužení lhůty pro podání znaleckého posudku. V daném případě se tak ale nestalo a ani se o takové důvody nejednalo.

Důvod, který znalec uvedl (a jak byl podrobně popsán shora), se neopíral o aktuální přechodný zdravotní stav, který by bylo možné hodnotit jako vážný důvod vylučující povinnost podat znalecký posudek. Je-li však důvodem „zdravotní stav úměrný věku, který znalec nechce dále zatěžovat stresem“, nejedná se o popsanou výjimku, ale o dlouhodobý stav, který by spíše nasvědčoval pozastavení práva vykonávat činnosti znalce nebo v horším případě dokonce vyškrtnutí ze seznamu znalců.

Co se týká namítaného jednání účastníka řízení spočívajícího ve znevažování znalce a odvádění pozornosti při soudním jednání atd., je znalec povinen ve věci, pro niž je ustanoven, podat znalecký posudek, a to s odkazem na § 6 odst. 2 zákona o znalcích a tlumočnících nestranně a (vysoce) profesionálně, čemuž nemohou bránit ani případné námitky, právní úkony, resp. legální „ataky“ stran sporu. Legální postup stran řízení stejně tak ani nemůže být důvodem odmítnutí znaleckého úkonu. Znalecký posudek je přitom obecně podle procesních předpisů upravujících vedení řízení významným důkazním prostředkem a v režimu předmětného trestního řízení je tomu jinak. Nemá však předem danou zvláštní či vyšší důkazní sílu než ostatní důkazní prostředky a jako všechny ostatní důkazy je tak třeba jej hodnotit, od procesu jeho utváření, opatřování podkladů, přes průběh znaleckého zkoumání, až po jeho závěry, včetně jejich věrohodnosti a spolehlivosti atd. Vyvstanou-li v řízení pochybnosti o věcné správnosti znaleckého posudku, je orgán činný v trestním řízení povinen je odstranit. Je-li k tomu zapotřebí součinnosti znalce, jeho úloha tím neskončila. Skutečnost, že jedna ze stran namítala jeho nesrovnalosti či nesprávnosti, které pak dále byly předmětem výsledku znalce a doplňování znaleckého posudku, není a ani nemůže být důvodem, pro které je znalec oprávněn další součinnost odepřít. Naopak odepření součinnosti znalcem v dané procesní fázi znamenalo nutnost znovu ustanovit znalce a celý důkaz od zadání přes vyhotovení znaleckého posudku až po výslech znalce zopakovat.

Co se týká hlediska subjektivní stránky přestupku, ze zjištěného skutkového stavu vyplývá, že obviněný zcela vědomě předložil soudu doplnění znaleckého posudku, v němž odmítá svoji další účast, patrně z důvodu, který sám považuje za vážný, nicméně ani Okresní soud v Karlových Varech, ani zdejší soud v pozici správního orgánu na úseku znalců a tlumočníků uvedené důvody jako vážné ve smyslu § 12 a 25 odst. 1 písm. a) a e) zákona o znalcích a tlumočnících nehodnotí. Jím uváděné důvody, pro které tak učinil, pak nesvědčí o přímém úmyslu porušit povinnost podat znalecký posudek, nýbrž minimálně o nedbalosti, když záměrem evidentně nebyl (vědomý) zásah do chráněných práv a zájmů, ale ukončení účasti na něčem s čím se není schopen vnitřně ztotožnit. Obviněný však zcela evidentně vědět měl a mohl o povinnosti podat znalecký posudek a provést i úkony související, když tato povinnost patří mezi základní povinnosti znalce.

Odmítnutí úkonu znalcem pak mělo za následek zásadní zásah do zájmů chráněných zajištěním řádného výkonu znalecké činnosti v řízení před orgány veřejné moci, a potažmo do rychlosti a ekonomiky trestního řízení, kde uvedený skutek způsobil průtahy v trestním řízení, jak je uvedeno shora.

Na uvedeném hodnocení nic nemění ani vyjádření znalce Ing. V. W. ze dne 28. 11. 2014, v němž posaný, později zjištěný zdravotní stav, bohužel dodatečně mnohé vysvětluje, nicméně v době odmítnutí dalších úkonů v rámci znalecké činnosti tento důvod odmítnutí znalcem deklarován nebyl. Na povinnosti znalce vykonávat řádně svoji činnost, tj. podat znalecký posudek včetně úkonů s ním souvisejících, to nic nemění; dlouhodobější zdravotní překážky výkonu činnosti znalce je pak namíste řešit způsobem pro tyto situace zákonem zvláště upraveným, tj. např. pozastavením činnosti.

III.

Na základě podnětu Krajského soudu v Plzni čj. 46Cm 172/2013-120 ze dne 21. 10. 2014, doručeného dne 7. 11. 2014 a z písemných podkladů z tohoto spisu, tj.:

- usnesení čj. 46Cm 172/2013-109 ze dne 5. 5. 2014 o ustanovení znalce,
 - průvodního dopisu čj. 46Cm 172/2013-111 ve věci zaslání spisu znalci Ing. V. W. k vypracování znaleckého posudku včetně dokladu o doručení,
 - dotazu soudu čj. 46Cm 172/2013-112 ze dne 1. 10. 2014, kdy lze očekávat znalecký posudek,
 - vyjádření znalce ve shora uvedené věci ze dne 10. 10. 2014 doručeného Krajskému soudu v Plzni dne 13. 10. 2014,
 - a z osobního spisu znalce vedeného zdejší soudem pod Spr 1611/94,
- má správní orgán za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku ve smyslu § 25a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 8 zákona o znalcích a tlumočnících.

Z uvedených listin vyplynulo, že uvedený znalec byl ustanoven ve věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 46Cm 172/2013 žalobce JV REALITY company s.r.o., se sídlem T. G. Masaryka 456/22, 301 00 Plzeň, IČ 26381028, proti žalovanému DIPROS s.r.o., se sídlem Plánská 403/5, 301 00 Plzeň, IČ 25201247, o zaplacení 474.983,00 Kč s příslušenstvím, k posouzení otázek z oboru stavebnictví, a to usnesením čj. 46Cm 172/2013-109 ze dne 5. 5. 2014. Úkolem znalce bylo vypracovat znalecký posudek a zodpovědět v rozhodnutí specifikované otázky. V uvedeném rozhodnutí byla znalci pro vypracování stanovena lhůta 40 dnů od doručení spisu. Předmětný spis pak byl znalci doručen dne 21. 5. 2014. Lhůta pro podání znaleckého posudku tak s ohledem na uvedené skončila dne 30. 6. 2014. V této lhůtě znalec nikterak nereagoval. Teprve s odstupem čtvrt roku, na přípis soudu ze dne 1. 10. 2014, zareagoval znalec svým podáním ze dne 10. 10. 2014, z něž vyplývá, že v době, kdy obdržel v předmětné věci spis, pracoval na jiné složité stavební kauze, kterou ukončil v červnu a poté začal mít zdravotní potíže a činnost postupně utlumoval, v mezidobí odjel na plánovanou dovolenou, poté činnost téměř zcela utlumil a dokončoval jen „naléhavé, havarijní záležitosti“. Na základě urgency soudu sděluje, že není schopen sdělit termín vypracování posudku, a zároveň vrátil spis soudu. Na základě uvedeného byl podán zdejšímu soudu v pozici správního orgánu na úseku znalců a tlumočníků podnět ke zbavení funkce znalce.

Z uvedeného je zřejmé, že lhůta pro podání znaleckého posudku stanovená znalci soudem objektivně dodržena nebyla a znalecký posudek v této lhůtě podán nebyl a nebyl podán ani dodatečně do doby urgency (a ani poté; s ohledem na další procesní úkony v tomto řízení to již samozřejmě ani nepřicházelo v úvahu).

Co se týká subjektu přestupku, lze v daném případě zcela jednoznačně ztotožnit osobu, která postupovala v rozporu se zákonem, tj. nepodala včas posudek, když se jedná o obviněného znalce Ing. V. W..

IV.

Co se týká právního posouzení věci, správní orgán především vycházel z toho, že ke skutku, tj. k porušení povinnosti podat posudek ve stanovené lhůtě mělo dojít dne 1. 7. 2014 (když dne 30. 6. 2014 marně uplynula lhůta pro jeho podání), tj. již za účinnosti zákona o znalcích a tlumočnících ve znění novely provedené zákonem č. 444/2011 Sb., která dále zpřesnila řádný výkon znalecké činnosti, když za takový výkon v § 8 zákona označila

výslovně i vykonání znalecké činnosti ve stanovené lhůtě a porušení této povinnosti v § 25a odst. 1 písm. a) zákona výslovně zařadila mezi přestupková jednání.

Správní orgán dále vycházel z toho, že chráněným zájmem je v daném případě zajištění řádného výkonu znalecké činnosti ve smyslu dodržení lhůty stanovené pro podání znaleckého posudku.

Podle § 127 z. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění p. p. (dále jen „občanský soudní řád“), je znalec ustanovován tehdy, závisí-li rozhodnutí soudu na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí. Zájem na včasném výkonu znalecké činnosti znalcem, kterému je ustanovením § 25a odst. 1 písm. a) zákona o znalcích a tlumočnících poskytována ochrana, tak má přímý dopad do vedení řízení, v němž vznikla potřeba předmětného znaleckého posudku, a může i podstatným způsobem ovlivnit celkovou dobu trvání takového řízení. Na druhou stranu nelze pominout, že i znalci zákon přiznává jistý způsob ochrany; v případě, že znalci brání vážné důvody podání znaleckého posudku, má možnost požádat soud nejen o prodloužení lhůty k jeho podání, ale též o zproštění funkce znalce v dané věci.

Nepodání posudku ve stanovené lhůtě mělo v daném případě přímý dopad na nemožnost či odklad vydání meritorního rozhodnutí, vyvolalo potřebu dalších procesních kroků, resp. jejich opakování a prodloužilo tak dobu vedení řízení soudem a zasáhlo tak i do práv a oprávněných zájmů účastníků řízení.

Ve vztahu k subjektivní stránce přestupku vycházel správní orgán z toho, že v daném případě lhůta k podání znaleckého posudku vyplývala přímo z rozhodnutí soudu, jímž byl znalec ve věci přibrán, znalec byl zároveň poučen o povinnosti podat znalecký posudek ve stanovené lhůtě, o možnosti jejího prodloužení, o možném snížení odměny za opožděné podání znaleckého posudku i o možnosti uložení pořádkové pokuty. Znalec přitom ani jedné z uvedených možností nevyužil, o prodloužení lhůty pro podání znaleckého posudku nepožádal a nepožádal ani o zproštění funkce znalce v uvedené věci, reagoval až s tříměsíčním odstupem a teprve na výzvu soudu sdělením, jehož obsah je popsán shora v bodu III. Z osobního spisu znalce přitom nevyplývá žádná dlouhodobá překážka výkonu jeho funkce, oprávnění vykonávat činnost znalce nebylo pozastaveno. Znalec vykonává činnost již od roku 1994, kdy byl jmenován, a povinnost podat posudek řádně, ve lhůtě patří k základním povinnostem znalce upraveným v § 8 zákona o znalcích a tlumočnících.

Jak již bylo uvedeno, povinnost znalce podat posudek ve stanovené lhůtě patří mezi jeho základní povinnosti stanovené zákonem o znalcích a tlumočnících, navíc tato skutečnost vyplývá i z rozhodnutí soudu, jímž byl pro dané konkrétní řízení ustanoven. Jak sám uvádí ve svém sdělení ze dne 10. 10. 2014 po červnu 2014 s ohledem na zdravotní problémy „utlumoval svoji činnost“, soudu však tuto skutečnost v uvedené době nikterak nedal vědět. Poté absolvoval dovolenou a následně řešil již jen „havarijní záležitosti“, avšak ani v této době zadaný posudek nepodal a se soudem nekomunikoval. S ohledem na dlouholetou činnost v pozici znalce tak obviněný mohl a měl vědět, že svým jednáním, resp. nekonáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a uvedený skutek tak lze z dostupných podkladů hodnotit jako nedbalostní.

Na uvedeném hodnocení nic nemění ani vyjádření znalce Ing. V. W. ze dne 28. 11. 2014, v němž posaný, později zjištěný zdravotní stav, bohužel dodatečně mnohé vysvětluje. Nic to bohužel nemění ani na povinnosti znalce reagovat včas a soudu, resp. jinému orgánu

veřejné moci sdělit a doložit důvody, které mu v řádném výkonu znalecké činnosti brání a požádat ať již o zmíněné prodloužení lhůty či o zproštění funkce znalce v dané věci. Což se v daném případě nestalo, resp. až dodatečně na základě urgency soudu.

Jednáním obviněného, resp. jeho nekonáním nedošlo ke splnění povinnosti podat v dané lhůtě znalecký posudek, čímž došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku ve smyslu § 25a odst. 1 písm. a) ve spojení s § 8 zákona o znalcích a tlumočnících.

V.

Přestupek proti výkonu funkce znalce v rozporu s § 8 zákona o znalcích a tlumočnících se trestá dle § 25a odst. 3 téhož zákona pokutou do 100.000,00 Kč nebo vyškrtnutím ze seznamu znalců a tlumočníků. S ohledem na počet přestupků, subjektivní stránku přestupků, není přiměřené přistoupit pouze k napomenutí, tj. nejmírnější formě sankce, kterou upravuje zákon o přestupcích. Zároveň zde s ohledem na první sankční řízení ve vztahu k obviněnému i k absenci předcházející výstrahy není ani důvodu přistoupit k nejpřísnější sankci - vyškrtnutí ze seznamu znalců. Správní orgán považuje za přiměřený typ sankce, která by měla mít s ohledem na uvedené především preventivní, nikoli sankční povahu, pokutu. S ohledem na společné řízení, jehož předmětem jsou dva skutky, formu zavinění (když v obou případech byla shledána méně závažná forma zavinění ve formě nedbalosti) a dopad jednání obviněného do řízení, v nichž byl ustanoven, je namístě pokuta na samé horní hranici dané zákonem o přestupcích pro příkazní řízení po dvou tisících Kč za každý skutek, tj. celkem 4.000,00 Kč, která je však s ohledem na shora uvedené stále ještě při spodní hranici pokuty, kterou by bylo možné uložit při projednání v přestupkovém řízení. I bez ohledu na majetkové poměry obviněného přitom pokuta v uvedené výši 4.000,00 Kč, která nepředstavuje ani polovinu základní sazby minimální mzdy platné pro rok 2015 ve výši 9.200,00 Kč, nemůže být v žádném případě neúměrně vysokou pokutou či dokonce likvidační, ale zcela zjevně pokutou pouze preventivního charakteru.

S ohledem na shora uvedené a vzhledem k tomu, že v daném případě akcentuje správní orgán především preventivní funkci sankce, považuje udělenou pokutu v rámci příkazního řízení za dostatečnou k postihu pachatele přestupku.

Poučení:

Obviněný z přestupku může proti příkazu podat do 15 dnů ode dne jeho doručení odpor správnímu předsedovi Krajského soudu v Plzni.

Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení s tím, že po projednání věci bude v případě uznání viny obviněného uložena kromě sankce i povinnost obviněného uhradit náklady řízení stanovené vyhláškou č. 231/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb., ve výši 1.000 Kč.

Mgr. Miloslav Sedláček v. r.
předseda Krajského soudu v Plzni

Za správnost vyhotovení :
Hana Vacíková